

ŽEN - ŠEN

Ahoj kamarádi,
tak se opět opovažuji Vás všechny poctít svým výtvozem, tentokrát
č. 2. Bohužel/či pohudík/ nejsem tak aktivní jako Houla či jiní
psaveštlí kamarádi, ale co se dá dělat. Třeba by se časový limit
mezi jednotlivými čísly zkrátil, kdyby jste se někdo připojil
a občas mi zaslal nějaký příspěvek.

11.4.77 zemřel francouzský básník a literát Jacques Prévert.
Uvádím zde jeho dvě básně jako tichou vzpomínku na člověka,
který svůj život zasvětil poezii.....

Je muž a žena.

Je muž a žena
nikdy se neviděli
Žijí daleko jeden od druhého
a každý v jiném městě
Jednoho dne
šlou stejnou stránku ve stejné knize
současně ve druhé vteřině
první minuty
své poslední hodiny
přesně

Pro Tebe má lásko.

Šel jsem na trh na ptáky
A koupil jsem ptáky
Pro Tebe má lásko
Šel jsem na trh na květiny
a koupil jsem květiny
Pro Tebe má lásko
Šel jsem na trh na železo
a koupil řetězy
Pro Tebe má lásko
A pak jsem šel na trh na otroky
a hledal jsem Te
Ale nenašel - má lásko.

Rezevřely se pomalu a lehce,
popraskaly poslední kukly
a nevzlétli motýlí krasavci...
jen strom plný kočíček
s první včelou bzučící,
že zimě paprsek slunce odzvonil.

Rezevřely se pomalu a lehce
popraská Džbán
vrchovatý Jarem.

Nejsem člověk závistivý, ale když jsem poprvé slyšel od brňáků mluvit hantecem, byl jsem trochu na větvi. Asi proto, že jsem nic nerozuměl. Nyní, když se mi dostala do rukou knížka Jaromíra Ješka, závist je ta tam. I my výehodečeši se máme čím pochlubit, není to snuška nesrozumitelných výroků, ale krásné poudání z Kladska. Poposedněte, zapalte foukačku a slyšte jak to bylo když.....

Byli na Mokřinách hastrmani.

Pod Mokřinama byla tam kdysi taková houštinka u cesty a tam moje spol-žačka jednou šla do školy a z ty houštiny vystopil ňákej mukekej a dal jí ňáký sirky. A prej, haž mě budeš potřebovat tak ty sirky vytáhni a zpomeň si na mě. A ztratil se do houští. Holka doma o tom poudala a voni s e jí eště vysmíli a škádlili potom esli viděla svýho ženicha. Nejvíe jí zlobil Otoman Tonda, kterej měl hostince na rozcestí a jak šla vokolo volal na ní: Copa pán? Nepřišel eště zas se sirkama? Ale mělo to svou dohru potom. Vo chodil rád do Žďárek do hospedy a teď musel vokolo tý houštiny taky. A proto že zrouna nebyl tvrdej na tý noční pochůzky, tak nerad vokolo toho chodil a dokonce mu musela jeho žena chodit naproti. V závějích to bylo, von se ve Žďárkách trochu namazal a kamarádi vědili, že se kolem houštiny bojí. Předběhli ho a dyž von šel vokolo vyrazilo na něj jako strašidlo. Teď manželka měla lucernu a viděla ho, tak se lekla a utíkala nejříu. A von utikal zani. A strašidlo začalo volat: Já ženeký né, já toho zadního. Ne ale voni utikal a utikali udělali voblouk a přišli domá z druhéj strany. Dyž přišel podruhý do Žďárek voni se mu vysmíli jak ho vystrašili.

/vyprávěl Josef Bartoň/

De Police na rorát. ze

Eště za starejch času, jak chdili lidi do Stroužného do Police na rorát tady vocad chtěli dva it, muž se ženou. Voni hodiny neměli a háli se aby nezaspali, tak si von leh na laje ustrojenej, že budou brzy stávat. Dyž si myslil, že je čas it, tak ženu budí. Von si myšlel, že je ráno, jak svítíl měsíce a vono bylo dje hodiny v noci.

Vyšli vocad. Teď přídou do Police a šude eště tma jenom na jedným místě svítili. Že se pudou vořejt a zeptat jak je dlouho. A teď jak šlapou po síni, von cejtí že tlapou po něčím mjekým. Von zvihne nohu a veme to ruky a čuehá co to je. A cejtí, že je to těsto na syrový rohlíky. Tak už se neptali jak je dlouho a utikali na Machou a zas do Stroužného nazpátek. Už nikde na rorát nabyli. Byli rýdi, že sou doma.

/vyprávěla Marta Machová/

Z brněnské tvorby.

Kryté vozy
/píseň-autor Žralok/

Krytý Nad planinou stoupá dým, kola zpívají to co už dávno vím,
že se nikdy nevrátím, to zpívají svým hlasem dunivým,
kola ví to, že tu s vámi jsem, že už nesmím v svojí rodnou zem,
v svojí krásnou vzdálenou rodnou zem, kde jsou hory a modře kvete len
a mě dál a dál ty vozy odváží...

Ref. O životě zlej chci se s tebou bít,
Mámě mé dej jako rychlý šíp rosou a deštěm znát můj hořký pláč
já vím, já chtěl bych být větrem divokým, já chtěl bych být
šedějším dým, já chtěl bych být a volně žít jak pták...

Kryté vozy vezou nás, nechceme zemřít v té zemi chudobný
starý kolo sluneční už se kejvá nad námi řadu dní
pořád stejná cesta z kamení, nikde žádný známý stavení
kam nás vezou jak se můžeš ptát, copak já vím, kde budu zítra spát,
copak vím, copak vím, kde budeme spát...

Ref.

Poezie kamarádky Nancy z Brna

Jaru
jaro už přichází
blátem a kamením brodí se k nám
Na křídlech havraních
své tiché vyznání
oblakům letícím posílám
Kdybych šla tisíckrát
pod jarní oblohou
neuvěřím
A kdybych měla říct
proč jsem tak zmíněná
neodpovím
neodpovím

Krajina smutného čekání
Slunci už dohořel zářivej knot
nebe je cylindr lampy začouzený
Na štrece podzimní v krajině
unavený
pár kapek léta přišlo by vhod
Naděje málo mi na cestu dal
Bůh, kterej zmizel za mraků
děravěj štít.
Poslouchám samotu
dobře vím, kam bych měl jít,
přesto však váhám a stojím tu dál
Když večer usínám s kamenem
pod hlavou
o modrých očích se mi zdává.
Svou lásku proklínám
a přitom šlapu prachem kvůli ní,
jsem blázen, kterej nadosmrti váhá.
Slunci už dohořel zářivej knot
než se zas rozední u Tebe chtěl
bych být.
Rukama ztuhlýma objímat měsíční
svět,
za sebe hážu pár divnejch not.

Letos bohužel naše osada nemohla spojit své dovolené natolik, abychom společně vyrazili na velkej a proto jsem začal shánět někoho, kdo by

se odvážil tohoto podniku se mnou a Giselou. Objevil jsem Chobota a Celdou a možná, že pojedou s náma Faustáci. Všem je hej, neboť

Chobot a Celda mají zadarmo autobus, Faustovi vlak, jen my máme ho---o, pročej pojedeme stopem.

Jenže Faustáci se na poslední chvíli vzdali a pročej jedeme bez nich. Ještě jsme absolvovali Trapsavce 73 a hned v pondělí odpoledne vyrážíme na Slovensko. Ještě v Náchodě zakupují džiny, abych nedělal trempům z Čech ostudu a ve 14 hodin je nás vidět na silnici jak pokoušáme osud. Počasí nám přálo, horúčava a stop ještě ušel.

Šťastně projíždíme Hradec, Svitavy a tma nás zastihuje v Hranicích na Moravě. Jdeme na večeri do pochybného pajzlu a pomalu přemýšlíme, kde budeme nocovat. Je 21 hodin, když nás bere jakýsi Slovák řkouc, že jede do Žiliny. Ale nejel. Zastavil u autocampu a prohlásil, že se ani nás nehodlá zabít, že celou noc nepojede. Ok, prohlašujeme a rozhlížíme se po nejbližším lese, kde chceme i my složit své tělesné schránky.

Musíme přejít ale silnici a ještě jede jedno auto, zkoušíme stopovat a ejhle, pán řidič cestuje až kamsi do Popradu a bere nás na palubu svého MB s podmínkou, že ho budeme bavit, aby snad neusnul. Gisela samozřejmě nedělá nic rozumějšího, než v zadu usíná a já kouřím Marici bez filtru, piji černý kafe z termosky a věren svému slibu bavím řidiče jak mi síly stačí. Konečně projíždíme Žilinou a za chvíli se objevila světla Martina, kdež je náš cíl. Jsme vyloženi na křižovatce a do města se nám nechce, neboť mizula půlnoc. Ukládáme se ke spánku do kukuřice kde rekapitulujeme cestu Náchod-Martin, kterou jsme absolvovali za rovných 10 hodin. A to je myslím dost.

4.9. - úterý

Probudilo nás strašný vedro, odjíždíme místní dopravou do města jehož SPZ je MT, pročej se dodnes říká Martinu, Malé tele. Snídáme u bufetu slovenské pečivo, které není lepší našeho. Pokouším se koupit pohledy, ale paní ve stánku se na mne ani nepodívá. Jde tedy Gisela a se svou slovenštinou dosahuje toho, že jí jsou pohledy pročány. Tomu se říká diskriminace nebo tak nějak. Jedeme dál, neboť se musíme během dne dostat do Diviak, kde se máme sejít s Chobotem a Celdou, kteří už tu jsou od pátku. Po cestě mi Gisa strácí můj talisman-medvěda pandu z Austrálie. Cestujeme podivně, na bednách s peřím, jdeme většinou pěšky, svačíme u nějakýho konsumu, kde se mi podaří Gisele vylejt sáček mlíka do vlasů. Srdí jako zrušená mlíkárna, neb horúčava dosahuje vrcholu.

Konečně dorážíme do Diviak. Zámeček, který inseruje mapa tu sice je, ale zavřenej. To je tady móda jak zjišťujem, v každým pořádným zámku či památkový budově je archiv nebo polepšovna. Na Chobota s jeho druhým já čekáme celej den, až k večeru se přiřítili vláčkem z Bánskej Bystrice, aby nás vylákali na další strastiplnou cestu, která končí v Kláštore pod Znievom. Tam dorážíme pozdě v noci a jdeme shánět nocleh za dědinu. Hoří tam ohně, snad tam budou zpřízněné duš. Jo, bača, kterej hlídá pole s bramborama před jelenama a divočákama. Zajímavé susedstvo. Hajnej, kterýho jsme potkali nás ujistil, že zde tyto zvířatažijí, povolil nám naklást vatru, ale nenácházíme dřevo, pročej jdeme spát. Holky se bojí medvěda brtníků. Spíme a těšíme se co nás čeká zítra.

----- pokračování příště -----

Nedočkavý meteór
 prošlápl oblohu srpnové noci,
 z nejvyššího bodu horizontu
 sledují detonaci ticha,
 zbytek tmy
 zavěsím na ramínko v době,
 kdy lidé ještě spí.

Juan

Vidíš jak je svět malý,
 vejde se na dvě koleje,
 do tří docela drobných minut.
 Roztažené paže
 a oči - v nich smích.
 Vidíš jak je svět malý
 a nezbylo ani drobtíčko času
 na slova.....
 Ten vlak byl totiž naprosto přesný.

Baronka

Milenci

Až umřem, staneme se květinami !
 Ve dne budeme pro lidi
 a v noci, budeme jen sami....
 /K. Biebel/

D E N

Kam chodí den, když obloha se tmí?
 K trávě a pod lampy - nebo s dětmi?
 K trávě spát a lampami svítit
 s dětmi si hrát a nedat se chytit.
 Točí se s větrem a loudí slzy
 dívá se do očí, usíná brzy.
 To má den stihnout za jediný den
 Bydlí všude a nechodí ven
 plaší tmou a zahání sen,
 naplň s větrem hlasitě spěchá,
 rozhrnout oblohu, políbit zem
 Noc číhá na skalách hřeje se s hvězdami
 pálnoc se uklání, nabbíhá cestami
 na kopcích musí už lampáři svítit,
 kam chodí den, když obloha se tmí?
 K trávě spát, s dětmi si hrát
 a nedat se nikde chytit.

Vladimír Merta -texty

Pes, kterého uzdravíš, té nikdy nekousne !
 To je hlavní rozdíl mezi ťpověkem a zvířetem.

Mark Twain

Děti si hrají - dospělí zapasí

Leonardo da Vinci

Neplul jsem spoustou oceánů
 Neplul jsem spoustou oceánů
 jako pánové z Orleansu
 jak Odyseus na parníku...
 Jak chvasotun k mysu dobráčekneplavil jsem se v transatlantiku
 jak operetní zpěvačka.
 Já s kolíbkou už plaval přece
 jak hájdo ptáka, který vejce
 vyseďí na vlnách, Jsem štramáki
 Má postel lásky, to byl hamak.
 A není ani v nedochlédnu
 sak s hobletem, který jde ke dam.
 Matróza, matrózy oitím, ba jol
 Tak jako měl čich dobrák Cailliot
 na své dobráčky bombany...
 Jdi plaváčka, jenž nejsi k svetu!
 Jdi mize s hlasem ochlasty!
 Jdi veledílo z kabaretu.

/Eristia Corbière-Zlaté lásky/

Závěr

O božských cestách snil jsem, vím,
 o opilství z paří a vín,
 zlatem a marným královstvím
 Ona šestnáct, já o dva víc.
 Po cestách slunce samý smích
 pojedem na svých rozáčkách.
 Je daleko čas vyznání
 a největší holéběh.
 Mám tě jen ve skráních.
 Eusebeje hodily,
 moc daleko hvězdy dít.
 Já umím v koutě spát.

Charles Cros - Santalová skříňka

Jak se v lese ještě jednou potkáme
 v černých zadních dvorů mladá muž
 s károu na uhlí
 ten mladý muž tě znal.
 děvče s rozpraskanou kůží na ruce
 které má ráno podávalo chléb,
 děvče vědělo, kde jsem.
 s bílou oblohou
 s baldachýnem z kmenů a větví
 v šedých se listů
 jednou po nás budou ležet
 v nejlehčích očích se znovu setkáme.

Günter Kuner

Prítel je, miluje, ale kdo miluje, nemusí být
 vždy prítel.

Prátelství je vždy prospěšné, zatímco láska, často

Prátelství je často
 SENECA

7.

Drbárna....drbárna...drbárna.....drbárna.....

...21.5.77 se na Ostřím vrchu konal 4 výroční ohň TO Stopár

z Trenčína, uroveň vynikající, není bez zajímavosti, že na Slovensku stačí k povolání pouhý podpis předsedy MEV....????????????

...28.5. se šla tradiční Borovská pačezátka po Orł.hordách.

Kamarádi z Nácheda a okolí se zúčastnili v plném počtu a posléze ukončili tuto akci na sokromém pozemku kamaráda Chobota, kde se konal minitlach. Je třeba pozdvihnout účast TO Todlavých keřat, která se po letech sešla v roli matek v plném počtu.....

....5.8.77 se koná též 6 ohň Konečná 77 v Heřčany-city. Praha- laňná a rakovníka-Rakovník-vystup v Kořlanech.

...kamarádka Briggí mění adresu: V.Š. ulice SNP Slezské předměstí Hradec Králové.

....důkují kamarádu Pedrovi z Prahy, že nám zajistil lístky na Potlach v Malostranskéj ve středu 8.6.

.... 4.6. se koná/la/ Řezbařská výstava v Ernově u Č.Řebov

...koncem června, když to dobře půjde se mezi nás vrátí kamarád Čára z Č.Řebov s jansk sídlo u Jacka Závřchy.

...víte, že, kamarád Huňdš mě známý písničkář není jen nadaný skladatel, ale i trenér místního oddílu karate?

4.6.77 se též koná Valašský špalíček ve Val, Mezifíři. Program; vystoupení Šafrána, Marsyas, apod....

-----HMM-----

Buď pozdraven, kde jsi ve zdraví přešil těchto několik listů mnou vytvořených. Doufám, že kritika bude milostiva anebude pranýřovat chyby veřejně. Za všelijaké překlapy může nový redakční šotek Otomar, ten předešlý se nechal znást mou nečinností a opustil pohořtinost naší panelové jeskyně.

Ahoj Juan

a náchoďáci.

